

Slovani v Avstriji krepko napredujejo duševno in gmotno. Dokaz: česko krasno gledišče v zlati Pragi, pomnoženo število časopisov, galerija slik v Zagrebu, slovenske posojilnice; rastoča književna vzajemnost.

Kako mogočno da je mej Slovenci začela pojavljati se narodna zavest, to nam svedočijo zadnje volitve na Koroškem in Štajerskem. Celo uže zapuščeni, ubogi Korošci so s tremi poslanci prodrli in štajerski Slovenci smo v res besnej volitevskeji borbi sijajno zmagali povsod na kmetih, in v dveh mestih znatno glasov si pridobili, posojilnice, sadjerejsko in hmeljarsko društvo, Slovensko društvo, Sokol, pevsko društvo in domojlubi vseh stanov delali so pogumno in vspešno. Največ trpel pa je gotovo naš „Slovenski Gospodar“ v tem letu; vendar tudi to najhujšo borbo je srečno prestal.

Konečno bodi še izrečena najiskrenejša zahvala vsem, ki so naš list kakorkoli podpirali in širili. Slava in hvala jim! Vsem dobrim Slovincem pa želimo: Veselo novo leto!

Obligacije štajer. stanov od l. 1809 se bodo v novem leti izplačevale.

(Pozor, slovenski kmetje in občine!)

Leta 1809 je štajerska dežela vsled francoske vojske v velike denarne zadrege prišla in so radi tega tadajšnji „stanovi“ (die Stände) primorani bili, narod k takozvanemu bojnemu posojilu prisiliti. Čez vsako tako posojilo so se izdale potem zadolžnice in obligacije štajerskih stanov (Zwangsanlehens-Obligationen).

Te obligacije še do sedaj niso izplačane in se deloma pri okrajnih blagajnicah, deloma pri občinskih predstojništvih, kakor tudi deloma pri posameznih „sosečkah“ nahajajo.

Razun velikih denarnih žrtev, še je narod leta 1809 francosko vojsko tudi z živžem preskrbeti moral itd., čez to so se takrat grajščinam in potem tudi občinam, sosečkam in posameznim strankam nakaznice ali takozvani „kasašajni“ izročili.

Obresti od obligacij je do sedaj deželna blagajnica v Gradci izplačevala, od „kasašajnov“ ali nakaznic pa do sedaj nikakih obresti ni bilo.

Vsled postave od 10. junija 1884 bodo se omenjene obligacije in nakaznice prihodnje leto 1885 izplačevale in se morajo vse take tirjatve do 31. januarja leta 1885 pri deželni blagajnici napovedati.

Z ozirom na to, si dovoljujem slavne okrajne zastope, občine, sosečke in posameznike opozoriti, da omenjene tirjatve ob pravem času in na pravem mestu napovejo, ker bi se lahko zgodilo, da se na tirjatve, koje bi prepozno napovedane bile, ne bi več ozir jemalo.

Strankam, katere v tej reči kakega pojasnila želijo, podpisani z veseljem ustrezijo. V Ptuji 6. grudnia 1884.

Anton Gregorič, okrajni tajnik.

Opomnja uredništva: Uže prihodnji mesec mora biti vsaka obligacija (prestacija) napovedana. Ker se to nikder še ni prav nujno naznanjalo, mislijo nekateri, da v Gradci na našo pozabljivost računijo in da obrok zamudimo. Slovincem ni treba deželnej blagajnici v Gradci ničesar, še vinarja ne, pustiti.

Gospodarske stvari.

Slivar, slivni ubadar.

Slivar ali slivni ubadar (der Pflaumenstecher; Rhynchites cupreus L.) Rilčkar je bakreno-pozlačen, dostikrat tudi rudečkastorujavkast in prav na kratko poraščen; njegove dlačice časih tudi malo na sivkasto vlečejo. Bela ličinka njegova ima črno-rujavo glavo. Rilček ima dolg in precej krepak, kateri je pri zlatem rilčkarji temno-vijolčast, pri rudečkastorujavem pa črnkast.

Keberček prikaže se pomladi, da polaga svoja jajčica v pričete, kot srednji bob debele sadeže, najraje v češpljeve in slivine, če pa teh ni, spravi se na češnje, katerim do polne dozoritve ne prizanaša; sicer pa svoje malopridno početje na češpljah in slivah navadno do konca meseca julija izvršuje. Oplodena samica ubode sadek do koščice, kamor potem eno (le malokedaj po dvoji) drobno, podolgasto, rumenkasto-belo, polprozorno jajčico položi in pecelj do pol centimetra od sadežka oddaljeno (le redko tikoma sadeža) pregloda, da ta odpade. Čez nekoliko tednov (navadno 3 do 4) pozneje iz jajčeka izleze ličinka, se živi od vničnega sadu, a dorastla se v zemljo zarine, kjer prezimi, se zabubi, da v prihodnji spomladi zopet kot dovršeni rilčkar-ubadar na dan pride in svojo uničevalno malopridnost na koščičastem sadju iz nova pričinja in izvaja. Ena samica odstriže in ukonča sama do 50 in še več sadežev. Leta 1879, so na Premu in v okolici po tem škodljivi trpele posebno češnje, katere je še odstrigal popolno dozorele, to pa zato, ker se je bil vsled dobre češpljeve letine l. 1878, v obilnem številu prikazal, a leto potem pa za svoj daljni razvoj nobenih češpljev sadežev našel ni.

Odstriženi sadežki, v katerih je zalega tega mrčesa, tudi v največi vlagi ne segujijejo, nego ostanejo velo-gobasti.

Zatira se ta hudi sovražnik koščičastega sadja najbolje s tem, da se odstriženi sadeži vedno sproti pod drevjem pobirajo in požigajo, dalje naj se v pozni jeseni in zgodnji pomladi zemlja okolo dreves globoko prekopuje, da se